

1894-02-21

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Rasmus Christiansen

Vilhelm Hammershøi

Pietro Krohn

Viggo Pedersen

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Jens Ferdinand Willumsen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover er blevet kontaktet af Agnes Slott-Møller angående en uoverensstemmelse med Rohde. Han har meddelt hende, at han finder korrespondancen trættende, og at hun er urimelig i sin kritik af Rohde. Noget tyder på, at uoverensstemmelsen drejer sig om Den frie Udstilling og Hammershøi, som Hannover omtaler rosende i svarbrevet til Agnes Slott-Møller. Slott-Møllers har taget Hannovers replik ilde op, og beklaget sig over ham til Rasmus Christiansen. I indforståede vendinger fortæller Hannover at Pietro Krohn ikke lægger sin vej omkring Hamborg, og spørger om han i stedet kan hjælpe. Dernæst reflekterer han over en "sending af 18. november" som helst ikke skal mistænkeliggøres på skrift, og lykønsker Hannover med at befinde sig udenfor København, så han har mere arbejdsro. Hannover hilser fra Willumsen, og beder Rohde hilse Viggo Pedersen.

TRANSSKRPTION

Nygade 7.

21 Febr. 94

Kjære Ven,

Blot et Par Ord i Hast.

Fru Slott-Møller sendte mig ifor-
gaars et Brev til Dem til Gjennem-
læsning og ledsagede det med tre af
Deres sidste Breve til hende. Jeg skrev
tilbage til hende, at det ikke havde
været mig muligt at aflokke denne
Korrespondance nogen Interesse. Ordret
skrev jeg saaledes:

"Jeg synes i min Visdom eller Ligegyldig-
hed, som er lidt af Visdom, naar
Talen er om Smaating, at begge Parter
har Ret eller Uret, ganske som De
vil. De beklager Dem over, at Rohde
ikke vil forstaa, at De er anderledes
end ham, men De vil ikke selv
forstaa, at han er anderledes end
De. De vil, han ikke maa
supponere noget ondt om Dem, og

[i venstre margen:] Hils Viggo Pedersen fra mig –

[2]

De selv supponere al Verdens ondt
om ham. Om jeg var
Højesteret og denne Sag blev ind-
anket for mig: jeg vilde afvise
den og dernæst rejse Tiltale mod
Klagerne for unødigt Trætte.
Der er af de fri Udstillere én, der
har min hele Sympathie. Det er
Hammershøj. Den er for ham et
Sted, hvor man hvert Aar sender
hen de Billeder, man har malet.
Andet er der ikke for ham, andet
synes jeg ikke, den burde være for
nogen, og som andet interesserer
den ikke mig personlig". –
Jeg meddeler Dem dette Svar
for alle Tilfældes Skyld. Det er
[i venstre margen:]
Hilsener fra Willumsen, fra hvem jeg i Dag havde Brev.

[3]
naturligvis blevet taget mig meget
unaadig om [!]; Slott-Møllers har
til Christiansen beklaget sig over
min "Ligegyldighed for mine Venners
Skæbne" (Skæbne!) –
Krohn kommer ikke til
at rejse til Hamburg. Kan jeg selv
gjøre noget i Sagen?¹ Jeg finder det
efter nærmere Overvejelse ikke
heldigt, at der kommer til at
foreligge en skriftlig Mistænkelig-
gjørelse af 18de Novembers Sending.²
Glæd Dem ved Deres Exil og al
den Tid, som Fritagelsen for Vrøvl
og Kævl levner Dem til Arbejde.
Vær venligst hilset,
Deres hengivne
Emil Hannover

¹ Det er muligvis i forbindelse med Rohdes forespørgsel om muligheden for at få værker af maleren Adolph Menzel med på årets frie Udstilling, at Hannover nævner Krohns udenlandsrejse. Se brev fra Rohde til Hannover 28. januar 1894 og dennes svar 30. januar.

² Det er uklart hvilken "sending" Hannover her refererer til.

Kjære Ven,

Nygaard.

21 Feb. 44

Blot et Par Ord i Hast.

Hu Slott: mollen sendte mig i for-
jaars et Brev til Dem til Gjennem-
lesning og betragtede det med tre af
Deres sidste Breve til hende. Jg skrev
tilbage til hende, at det ikke havde
været mig muligt at afløste denne
Korrespondance nogen Interesse. Ordet
skrev jg saaledes:

Jg synes i min Visdom eller Ligegyldig-
hed, som er lidt af Visdom, naar
Talen er om Smagning, at begge Parter
har Ret eller Uret, ganske som De
vil. De beklager Dem over, at Rohde
ikke vil forstaa, at De er anderledes
end han, men De vil ikke selv
forstaa, at han er anderledes end
De. De vil, han ikke maa
supponere noget andet om Dem, jg

Nils Vige Gerner

Udsvaret fra Willimann, fra hvem jeg i Dag modtog Brevet.

De selv supponerer at Verdens
opstod om ham. Om jeg var
Højesteret og denne Sag blev ind-
anket for mig: jeg vilde afvise
den og dernæst rejse Tiltale mod
Klagerne for imodig Trætte.

Der er af de frie Udstillere én, der
har min hele Sympathi. Det er
Hammershøj. Der er for ham et
Sted, hvor man hvert Aar sender
hen de Billeder, man har malet.
Andet er den ikke for ham, andet
regnes jeg ikke, den burde være for
nogen, og som andet interesserer
der ikke mig personlig. —

Jeg meddeler Dem dette Svar
for alle Tilfældes Skyld. Det er

naturligvis blevet taget mig meget
imodsig om; Slott. vrøllers har
til Christianen beklaget sig over
min - Ligeegydsighed for mine Venners
Skæbne (Skæbne!) -

Krohn kommer ikke til
at rejse til Hamborg. Kan jeg selv
gjøre noget i Sagen? Jeg finder det
efter minnere Overvejelse ikke
heldigt, at der kommer til at
føreligge en skriftlig mistænkelij.
Hjælp af 18de Novembers Sendting.

glæd Dem ved Deres Exil og at
den Tid, som fritagelsen for Træl
og Kærl leverer Dem til Arbejde.

Vær venligt hilsed,
Deres hengivne

Emil Hannover